

॥ २१ ॥ यच्चयथावतेद्रोणभीष्माभ्यां आत्मतुल्याभ्यां सहयुद्धसङ्गीत्तत्तयातेतवचात्त्वमेनमनसा एकेनयोद्धव्यं उपस्थितमिति योजना द्रोणादिवन्मनोपित्वत्तो न्यदित्याशयः एकेन निर्विकल्पावस्थेन आत्मनामनोनाशो भवतीत्यर्थः ॥ २२ ॥ २३ ॥ तस्मिन्मनसि वासनातंतु संतानरूपे अनिर्जिते सति देहांतरेऽपि पूर्वसंस्कारात्तवयुध्यतस्तस्य युद्धप्राप्तिरनिवार्येत्याह तस्मिन्निति ॥ २४ ॥ तस्मादिति यस्मादेवं तस्मादौ वस्व कर्मभिर्विषयाद्यैर्व्यक्तं स्थूलररीरं त्यक्त्वा अव्यक्तरूपस्य मनसः परं शत्रुभूतैरेकाल्प्यर्ग्यतव्यं प्राप्तव्यं अतो युध्यस्व मनोजयार्थं सन्नद्धो भवेत्यर्थः ॥ २५ ॥ तस्मिन्मनसि कामवस्थां अवाच्यामित्यर्थः एतन्मनः

पुनरज्ञातचर्यायां कीचकेन पदावधं ॥ द्रौपद्या राजपुत्र्याश्च कथं विस्मृतवानसि ॥ २१ ॥ यच्च ते द्रोण भीष्माभ्यां युद्धमासीदरिदम ॥ मनसैकेन योद्धव्यं तत्ते युद्धमुपस्थितं ॥ २२ ॥ यत्र नास्ति शरैः कार्यं न मित्रैर्न च बंधुभिः ॥ आत्मनैकेन योद्धव्यं तत्ते युद्धमुपस्थितं ॥ २३ ॥ तस्मिन्ननिर्जिते युद्धे प्राणान्यादि विमोक्ष्यसे ॥ अन्यदेहं समास्याय तत्तैरपि योत्स्यसे ॥ २४ ॥ तस्मादौ वगंतव्यं युद्धास्व भरतर्षभ ॥ परमव्यक्तरूपस्य व्यक्तं त्यक्त्वा स्वकर्मभिः ॥ २५ ॥ तस्मिन्ननिर्जिते युद्धे कामवस्थां गमिष्यसि ॥ एतज्जित्वा महाराज कुरुत कृत्यो भविष्यसि ॥ २६ ॥ एतां बुद्धिं विनिश्चित्य भूतानां मार्गां गतिं ॥ पितृपैतामहे वृत्तेशाधिराज्यं यथोचितं ॥ २७ ॥ दिष्ट्या दुर्योधनः पापो निहतः सानुगो युधि ॥ द्रौपद्याः केशपाशस्य दिष्ट्या त्वं पदवीं गतः ॥ २८ ॥ यजस्व वाजिमेधेन विधिवद्दक्षिणावता ॥ वयं ते किंकराः पार्थवासुदेवश्च वीर्यवान् ॥ २९ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि भीमवाक्ये षोडशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥ युधिष्ठिर उवाच असंतोषः प्रमादश्च मदो रागो प्रशान्ता ॥ बलं मोहो भिमानश्चाप्युद्देगश्चैव सर्वशः ॥ १ ॥ एभिः पाप्मभिराविष्टो राज्यं त्यजत्वमभिकांक्षसे ॥ निरामिषो विनिर्मुक्तः प्रशान्तः सुसुखी भव ॥ २ ॥ य इमामखिलां भूमिं शिष्यादेको महिपतिः ॥ तस्याप्युदरमेकं वै किमिदं त्वं प्रशंससि ॥ ३ ॥ नाङ्गा पूरयितुं शक्यां न मासैर्भरतर्षभ ॥ अयूर्या पूरयन्ति च्छामायुषा पिनशक्नुयात् ॥ ४ ॥ यथेद्धः प्रज्वलत्यग्निरसमिद्धः प्रशाम्यति ॥ अल्पाहारतया त्वग्निश्शमयौदर्यमुत्थितं ॥ ५ ॥

॥ २६ ॥ एतां मनोदेहाभ्यामन्यथास्तेत्येवं रूपं भूतानां मार्गां गतिं च मनसा तादात्म्येन कृतमवेक्ष्य तदपहाय हर्षशोकविमुक्तः स न राज्यं कुर्वित्यर्थः ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ इति शांतिपर्वणि राज० नैलकंठीये भारते भावदीपे षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ ३३ ॥ असंतोष इति मनस्तादात्म्यं त्यक्त्वा हर्षविषादशून्यो राज्यं यज्ञांश्च कुर्वित्युक्तं तत्र त्यागो वाङ्मात्रेण न भवति किंतु मनो निरोधेन स च संतोषैकाग्र्यं विनयवैराग्यशांतिधैर्यविवेकाहंकारत्यागानुद्वेगादिना साध्यः राज्यं त्वंसंतोषादिमता कर्तव्यमतो राज्याकांक्षी वृथा पांडित्यं मा कुरु किंतु राज्यं त्यक्त्वा संतोषादिनिष्ठ एव भवेति श्लोकद्वयार्थः ॥ ११ ॥ २३ ॥ ३४ ॥ इद्धः प्रदीप्तः ॥ ५ ॥